

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. februārī iesniedza Bundesfinanzhof (Vācija) — Systeme Helmholtz GmbH/Hauptzollamt Nürnberg

(Lieta C-79/10)

(2010/C 113/35)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Bundesfinanzhof

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāja: Systeme Helmholtz GmbH

Atbildētāja: Hauptzollamt Nürnberg

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai ⁽¹⁾, 14. panta 1. punkta b) apakšpunkta pirmais teikums ir interpretējams tādējādi, ka privātas nekomerciālas aviācijas izslēgšana no nodokļa atbrīvojuma nozīmē, ka nodokļa atbrīvojums ir piemērojams energoproduktiem, kas izmantoti par degvielu lidojumiem, ko veic tikai aviosabiedrības, vai arī tas attiecas uz jebkādu lidojumos izmantojamo degvielu, ja lidmašīna tiek izmantota uzņēmuma vajadzībām?
- 2) Vai Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 15. panta 1. punkta j) apakšpunkts ir interpretējams tādējādi, ka šis nosacījums ir piemērojams arī degvielai, kas ir vajadzīga lidmašīnas lidojumam no un uz lidmašīnu darbnīcu, vai arī atbrīvojums ir piemērojams tikai tiem uzņēmumiem, kuru darbības faktiskais mērķis ir lidaparātu ražošana, pilnveidošana, testēšana vai apkope?
- 3) Vai Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 11. panta 3. punkts ir interpretējams tādējādi, ka privātām un uzņēmuma vajadzībām izmantojamās lidmašīnas izman-

tošanas apkopes un mācību lidojumiem gadījumā saskaņā ar Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 14. panta 1. punkta b) apakšpunktu šajos lidojumos izmantotajai degvielai ir piešķirams proporcionāls ar komerciālu izmantošanu saistīts nodokļu atvieglojums?

- 4) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir noraidoša, vai no tā, ka Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 11. panta 3. punkts nav piemērojams minētās direktīvas 14. panta 1. punkta b) apakšpunkta ietvaros, var secināt, ka tad, ja lidmašīna apkopes un mācību lidojumos tiek izmantota gan privātām, gan uzņēmuma vajadzībām, nodokļa atbrīvojums nav piemērojams?
- 5) Ja atbilde uz trešo jautājumu ir apstiprinoša vai ja no kādas citas Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, tiesību normas izriet tādas pašas tiesiskas sekas, kādi kritēriji un kāds atskaites periods ir jāņem vērā, lai noteiktu attiecīgajam nolūkam izmantoto proporciju Padomes 2003. gada 27. oktobra Direktīvas 2003/96/EK, kas pārkārto Kopienas noteikumus par nodokļu uzlikšanu energoproduktiem un elektroenerģijai, 11. panta 3. punkta izpratnē apkopes un mācību lidojumu gadījumā?

⁽¹⁾ OV L 283, 51. lpp.

Prasība, kas celta 2010. gada 11. februārī — Eiropas Komisija/Īrija

(Lieta C-82/10)

(2010/C 113/36)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Eiropas Komisija (pārstāvis — N. Yerrell)

Atbildētāja: Īrija

Prasītājas prasījumi:

— atzīt, ka, pilnībā, bez diskriminācijas nepiemērojot Eiropas Savienības apdrošināšanas tiesību aktus visām apdrošināšanas kompānijām, Īrijas Republika nav izpildījusi pienākumus, kas izriet it īpaši no Padomes 1973. gada 24. jūlija Pirmās Direktīvas 73/239/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordināciju attiecībā uz uzņēmējdarbības sākšanu un veikšanu tiešās apdrošināšanas nozarē, kas nav dzīvības apdrošināšana 6., 8., 9., 13., 15., 16. un 17. panta ar vēlākiem grozījumiem, un Padomes Direktīvas 92/49/EEK par normatīvo un administratīvo aktu koordinēšanu attiecībā uz tiešo apdrošināšanu, kas nav dzīvības apdrošināšana, ar kuru groza Direktīvu 73/239/EEK un Direktīvu 88/357/EEK 22. un 23. panta; un

— piespriest Īrijai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Komisija uzskata, ka i) *the Voluntary Health Insurance Board* (turpmāk tekstā — "VIH") nevarot atbilstoši turpināt izmantot izņēmumu atbilstoši Direktīvas 73/239/EEK 4. pantam, jo sekas no pirmajām izmaiņām attiecas uz tās darbību, pamatojoties uz *Voluntary Health Insurance (Amendment) Act 1996*, un ii) no šī brīža tā esot pilnībā atbildusi Eiropas Savienības apdrošināšanas tiesību aktu prasībām, it īpaši prasībā saistībā ar atļaujām, finanšu pārraudzību, tehnisko noteikumu pieņemšanu un maksāspējas rezervēm, tostarp garantiju fondu.

VIH pašlaik turpina visus tās darījumus bez atļaujas saņemšanas no Īrijas Finanšu Regulatora, kā arī neesot izpildījusi *inter alia* visas nepieciešamās maksāspējas prasības.

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 11. februārī iesniedza *Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra* (Spānija) — *Aurora Sousa Rodríguez u.c./Air France S.A.*

(Lieta C-83/10)

(2010/C 113/37)

Tiesvedības valoda — spāņu

Iesniedzējtiesa

Juzgado de lo Mercantil de Pontevedra

Lietas dalībnieki pamata procesā

Prasītāji: *Aurora Sousa Rodríguez, Yago López Sousa, Rodrigo Puga Lueiro, Luis Rodríguez González, María del Mar Pato Barreiro, Manuel López Alonso, Yaiza Pato Rodríguez*

Atbildētāja: *Air France S.A.*

Prejudiciālie jautājumi

- 1) Vai [Regulas (EK) Nr. 261/2004] ⁽¹⁾ 2. panta [l)] punktā definētais jēdziens "atcelšana" jāinterpretē tikai un vienīgi kā reisa neizlidošana paredzētajā kārtībā vai arī kā jebkādi apstākļi, kuru dēļ minētais reiss ar rezervāciju, lai arī izlidojis, tomēr nenonāk savā galamērķī, tostarp piespiedu atgriešanās izlidošanas lidostā tehnisku iemeslu dēļ[?]
- 2) Vai minētās regulas 12. pantā lietotais jēdziens "turpmāka [papildu] kompensācija" jāinterpretē tādējādi, ka ar to tiek ļauts valsts tiesai atcelšanas gadījumā piespriest zaudējumu un kaitējuma, tostarp morālā kaitējuma, atlīdzību dēļ gaisa pārvadājuma līguma neizpildes atbilstoši kritērijiem, kas noteikti līguma neizpildi reglamentējošajās valsts tiesību normās un judikatūrā, vai (arī) turpretim šī kompensācija ir attiecināma tikai uz pasažieru veiktajām izmaksām, kuras ir pienācīgi pierādītas un kuras gaisa pārvadātājs nav pietiekami atlīdzinājis atbilstoši Regulas (EK) Nr. 261/2004 8. un 9. pantā noteiktajām prasībām, ja uz šīm tiesību normām nav izdarīta atsauce, vai arī, visbeidzot, šie abi papildu kompensācijas jēdzieni ir savstarpēji saderīgi[?]

⁽¹⁾ Eiropas Parlamenta un Padomes 2004. gada 11. februāra Regula (EK) Nr. 261/2004, ar ko paredz kopīgus noteikumus par kompensāciju un atbalstu pasažieriem sakarā ar iekāpšanas atteikumu un lidojumu atcelšanu vai ilgu kavēšanos un ar ko atceļ Regulu (EEK) Nr. 295/91 (Dokuments attiecas uz EEZ) — Komisijas deklarācija (OV L 46, 1. lpp., Īpašais izdevums latviešu valodā: 07/08 sēj., 10. lpp).

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu, ko 2010. gada 12. februārī iesniedza *Arbeitsgericht Siegburg* (Vācija) — *Hüseyin Balaban/Zelter GmbH*

(Lieta C-86/10)

(2010/C 113/38)

Tiesvedības valoda — vācu

Iesniedzējtiesa

Arbeitsgericht Siegburg